

EESTI POLITSEILEHT

ADMINISTRATIIV-ÕIGUSLINE AEGKIRI. TALLINNA KESK-
KOHUKOOLITUKOOGU

Nr. 39 (249)

29. septembril 1926 a.

VI. aastakäik

Ilmub üks kord nädalas — igal laupäeval.
 Tellimise hind: aastas . . . . . Mk. 1000.—
                   poolaastas . . . . . „ 500.—
                   veerandaastas . . . . . „ 250.—
 Siseministeriumile alluvatele asutustele ja nende
 ametnikkudele on tellimise hind:
                   aastas . . . . . Mk. 800.—
                   poolaastas . . . . . „ 400.—
                   veerandaastas . . . . . „ 200.—
 Üksik number maksab Mk. 25.—
 Tellimised — järgmise kuu esimesest päevast.

Avatud k. 1/29—1/23. Toimetaja kõnetunnid k. 12—1
 Toimetus ja kontor: Tallinn, Toompea lossis. Tel. 7-24

Kuulutuste hinnad:

1/1 lehek. Mk. 4000.—	1/4 lehek. Mk. 1000.—
1/2 „ „ 2000.—	1/8 „ „ 500.—
1/3 „ „ 1350.—	1/16 „ „ 250.—

Tunnistuste kaotuste kuulutused Mk. 100.—
 Lehe eesküljel 75% o, tekstis 100% o kallim.

Adressi muutmise 30 mk.

Adress kirjade jaoks: Tallinn, Postkast nr. 338.
 Jooksev arve Eesti panga Tallinna osak. nr. 543.

Sisu: 1) J. Kaiv, Seadusandlise võimu delegatsioon. 2) Eugen Maddison, Administratiiv-kohtu kontroll ja kindral-kuberner. 3) A. Mahoni, Veel kord politseivalvest. 4) M. Morrison, Sõjariistade kandmisest ja nende tarvitamisest. 5) Polke, Praktilised näpunäited läbiotsimiste teostamiseks. 6) Ametlik osa. 7) Küsimused ja kostmised. 7) Kuulutused.

Seadusandlise võimu delegatsioon.

J. Kaiv.

Riigi õigusline kord koosneb normatiivsetest, administratiivsetest ning õiguskäsitlustest funktsioonidest. Sellele vastavalt tehakse vahet normatiivsete, administratiivsete ja õiguskäsitluste aktide vahel.

Normatiivsete aktide andmise õigus kuulub riigi seadusandlisele asutusele, administratiivsete — valitsusasutustele ja õiguskäsitluste — kohtutele.

Kõnesolevate aktide erinevust üksteisest nende kaudu teostatavate juriidiliste funktsioonide suhtes nimetatakse — materiaalseks erinevuseks, nende erinevust riigiasutustele alluvuse suhtes vormiliseks.

Kuid see kompetentside lahutamine ei ole harilikult mitte puhtalt läbi viidud. Ei ole seadusandja ülesandeks igakord ai-

nult normatiivsete aktide andmine, vaid tema peal lasub tihti ka administratiiv funktsioone, samuti ei teosta kohtud üksi õiguskäsitlust, vaid temal võivad olla ka mõned administratiivsed ülesanded. Teiselt poolt pannakse jälle valitsusasutuste peale õiguskäsitluste mõnes teatud asjas.

Kuid ettetoodud jaotuse järgi ühele nimetatud asutustest kuuluv tegevus on tema peategevuseks. See on, mis teda iseloomustab. Ta ei või samal ajal olla teise funktsiooni peateostajaks.

Seadusandja peategevuseks on normatiivsete aktide või, nagu meie neid nimetame, seaduste andmine, s. o. õiguse normide loomine. Järjekult tuleb vormiliseks seaduseks pidada niisugust akti, mis tuleb riigi seadusandlise asutuse

poolt seatud korras ning mis sisaldab üldiseid õiguse norme. Kuigi see on riigi seadusandlise asutuse peategevuseks, ei tähenda see siiski, et kõik õiguse normid tuleksid ainult selle asutuse poolt. Õiguse normide loomise õigus antakse mõnedel juhtumistel ka teist liiki riigivõimule — nimelt valitsusasutustele. Põhjus, mis sunnivad mõnes teatud vahekorras või tervetel teatud aladel õiguse normide seadmist valitsusasutuste kätte andma, on palju: on vahel tarvilik kiirelt muutuva olukorra juures, et oleks paenduvam ja lihtsam normeeriv võim, kui seda kujutab seadusandlus; sellega tahetakse vabastada seadusandjat kõrvaliste, üksikasjaliste küsimuste harutamisest, millede otsustamisel valitsusasutused vahest ühtlasi isegi asjatundlikumad, sest nad seadusi täites asjaoludele lähemal seisavad; seda tingib tarvidus jätta võimalus üldisi seadusandja poolt seatuid põhimõtteid ellu viia kohalikkude olude ja vaadete kohaselt jne.

Niisugust valitsusasutuste volitamist õiguse norme seada, nimetatakse *seadusandlise võimu delegatsiooniks*.

Delegatsioonist võib kahte viisi aru saada. Küsimus võib seista selles, kas seadusandline asutus võib delegeerida valitsusasutustele võimu normeerida alasi, mis muidu kuuluksid korraldamisele seadusandlisel teel, s. o. kas ta võib anda valitsusasutustele õigust välja anda vormilisi *seadusi*, ehk jällegi selles, kas kõnesolev delegatsioon õigustab valitsusasutust välja anda norme, mis küll ei ole vormilised seadused, kuid millel oleks muutev võim varem ilmunud seaduste suhtes, s. o. et suhted valitsusasutuse poolt delegatsiooni põhjal antud eeskirjade ja vormiliste seaduste eeskirjade vahel korralduksid põhimõttel: hilisem seadus muudab endise (*lex posterior derogat priori*).

Küsimus võib maksva korra juures olla otsekohe lahendatud. Sarnasel juhtumisel seisaks terve asi ühe või teise riigi positiivse õiguse tõlgitsemises. Üsna teine asi on aga siis, kui positiivne õigus seda otsekohe ei ole korraldanud. Niisugusel korral peab asja lahendamisel tugeneda teoreetilistele kaalutlemistele. Viimasel juhtumisel tuleks õieti lahendada küsimus, kas on teatud põhiseadusega seatud asutusel õigus temale antud võimu teisele asutusele edasi anda, kui seda positiivne õigus otsekohe ette ei sea, kuid otsekohe ka ei keela. Meie põhiseaduse § 60 p. 7 järgi Vabariigi Valitsus „annab välja seadustega kokkukõlas määrusi ja korraldusi“.

Ühe või teise valitsusasutuse määruste andmise õigusest kõneleb pea iga meie Riigikogu poolt vastuvõetud seadus. Seda võib peaaegu nimetada meie seadusandja kombeks — seaduse lõppu üks paragrahv juure lisada, et sellel või teisel ametasutusel on õigus anda määrusi. Vahel nimetatakse neid elluviimise määrusteks, vahel korraldavateks määrusteks jne.

Praegusel ajal üldtunnustatud terminoloogia järgi mõistetakse määruste (*règlement, Verordnung*) all niisuguseid üldisi eeskirju, mis ei tule mitte seadusandlise, vaid *mõne teise riigiasutuse* poolt.

Kui vaadelda sisuliselt, s. o. materiaalselt küljest määrust, siis ei erine nad millegi poolest seadustest. Ta loob nagu seaduski uue üldise normi. Ta eeskiri on sama sunduslik kui seadusegi oma. Tema eeskirja kohaselt toimetatud akt on püsiv samuti kui see, mis tehtud seaduse eeskirja põhjal jne.

Vahe seaduse ja määruse vahel on vaid vormiline. Määrus ja vormiline seadus tulevad erinevatelt võimudelt ning see toob enesega kaasa nende omavahelise erinevuse ulatuse ning nende peale kaebuse korra suhtes. (Järgneb.)

Administratiiv-kohtu kontroll ja kindral-kuberner.

Eugen Maddison.

Olen juba varemalt selle küsimuse juures peatunud (v. „Eesti Politseileht“ nr. 8 — s. a.). Küsimus peaks selge olema, s. t. et kindral-kubeneri või kindral-kubeneri õigustega varustatud isiku tegevus (korraldused, otsused jne. jne.) ei käi kohtu

kontrolli alla administratiiv-kohtu korras, kuid püsib ka vastupidine arvamine, nimelt, et kindral-kubeneri või kindral-kubeneri õigustega varustatud isiku tegevus käib üldisel alusel administratiivkohtu korras kohtuliku kontrolli alla. Põh-

jendused sellele arvamisele puuduvad või vähemalt on minule isiklikult teadmata. Tänavu kevadel Eduard Tamp'i kaebuse harutamisel riigikohtus võttis selle küsimuse üles siseministri esitaja.

Riigikohus ei kõrvaldanud läbivaatamiselt Eduard Tamp'i kaebust, vaid jättis selle tagajärjeta, sellega tähendades, et kindral-kubernerite või viimase õigustega varustatud isiku tegevus käib tähendatud kohtu kontrolli alla, kuid, kahjuks, ei leidu riigikohtu motiveeritud otsuses mingisuguseid põhjendusi või kaalutlusi, mis õigustaksid tema seisukohta. See asjaolu lubab mind selle küsimuse juure jälle tagasi tulla.

Riigikohus on korduvalt ja veel hiljuti Tõnis Mihkelson'i asjas (v. Riigikohtu otsuste kogu 1925. a. nr. 52) seletanud, et „administratiiv-kohtu korras võib kaevata nende asutiste otsuste peale, mis Adm. K. K. § 2 („Riigi Teataja“ nr. 10 — 1919. aast.) üles loetud või kelle otsuste peale kaebamine Adm. K. K. on ette nähtud vastavasis seadustes“. Adm. K. K. §§ 2. ja 6. ülesloetud asutiste hulgas ei leidu kindral-kubernerite; ei ole ka teisi seadusi, kus oleks ette nähtud kaebamine admin. k. korras kindral-kubernerite otsuste peale. Järjekult, juba riigikohtu poolt väljendatud seisukohtalt ei käiks kindral-kubernerite tegevus kohtu kontrolli alla admin. k. korras. Siis võiks vast kompetentne olla kriminaal-kohus, kui seal harutada tuleks kindral-kubernerite vastu tõstetud süüdistust, et ta on võimupiiridest üle astunud või võimu mitte tarvitanud. Kuid ka sel juhtumisel, kui asuda seisukohale, et kindral-kubernerite tegevuse peale võiks kaevata üldise reeglina riigikohtule administratiiv-kohtu korras, ei alluks tema tegevus sõjaseisukorra seaduse piires administratiiv-kohtu kontrollile. Sõjaseisukorra seaduses (Üldk. asut. sead. § 23 lisa, S. K. II k.) on otsekohe ette nähtud, kuidas ja kes teostab järelvalvet kindral-kubernerite tegevuse üle, nimelt § 13. järgi allub kindral-kuberner või kindral-kubernerite õigustega varustatud isik vägede juhatajale, kellel on õigus muuta kindral-kubernerite korraldusi riigikorra ja julgeoleku kaitse alal ning sellel alal teha temale ettekirjutusi. Et sõjaseisukorra seadus näeb ette ainult kaebamist administratiiv-korras, see selgub ka § 24., mille järgi kindral-kubernerite või kindral-kubernerite õigustega varustatud isikule alluvate asu-

tuste tegevuse peale tuleb kaevata alluvuse korras. Kuna meil praegu vägede juhatajat ei ole, siis täidab tema ülesandeid Vabariigi Valitsus, ning järjekult, ainult temale tuleks ja võiks kaevata kindral-kubernerite tegevuse peale.

Vene ajal kaheldi isegi selle juures, kas võib kaevata senatile (1. depart.) kubernerite, linnapealike jne. peale, kui nende tegevus põhjendatult või iseeneslikult valve seisukorra seadustele (Положение 14 августа 1881 г. о мѣрахъ къ охраненію государственнаго порядка и общественнаго спокойствія). Nii kirjutab prof. Elistratoff: «нѣкоторыя сомнѣнія на практикѣ вызываетъ вопросъ о возможности обжаловать въ Сенатъ распоряженія губернатора или градоначальника, принимаемыя ими въ порядкѣ охраны. Положение 14 августа 1881 г. не содержитъ какого-либо общаго правила по этому предмету. Отсюда, какъ справедливо заключаетъ В. Гессенъ (Исключительное положеніе), слѣдуетъ выводить, что «названнымъ положеніемъ не измѣненъ существующій», т. е. общій порядокъ обжалованія въ Прав. Сенатъ, незаконныхъ дѣйствій административныхъ властей». («Основы административнаго права», стр. 280, 1917 г. v.). Kaebamise võimalust põhjendati sellega, et senat oli «верховное мѣсто, которому въ гражданскомъ порядкѣ суда, управленія и исполненія подчинены всѣ вообще мѣста и установленія въ Имперіи jne. (Senati ajut. sead. § 1, S. K. I k. teine jagu) ning temale kuulus «высшій надзоръ въ порядкѣ управленія и исполненія» (ibid. § 2). Selle kohta, näit., kirjutab prof. Korkunoff: такъ нѣтъ во все прямого указанія на жалобы частныхъ лицъ, приносимыя сенату на министровъ и на губернскія мѣста, а между тѣмъ на дѣлѣ онѣ составляютъ значительнѣйшую часть дѣлъ перваго д-та, но отнесеніе ихъ къ его вѣдѣнію можно вывести лишь изъ общаго указанія ст. 2 Упр. Сен., что сенату принадлежитъ высшій надзоръ въ порядкѣ управленія и исполненія» (Государственное Право, т. II, lmk. 536, 1908. a. v.). Mis puutub aga sellesse, kas võis kaevata kindral-kubernerite või kindral-kubernerite õigustega varustatud isiku tegevuse vastu, kui see põhjenes sõjaseisukorra seadusele, siis juhivad nii prof. Korkunoff kui ka prof. V. Hessen tähelepanu sõjaseis-

sukorra § 13. peale, kusjuures viimane kategooriliselt ütleb: „распоряжения этих генералъ-губернаторовъ могутъ быть обжалуемы командующему войскамъ (meil, järjekult, Vabariigi Valitsusele — E. M.); ни министерству внутреннихъ дѣлъ, ни, тѣмъ болѣе, сенату они обжалованы быть не могутъ (В. Гессенъ: «Исключительное Положеніе», lhk. 201, 1908. aasta väljaanne), olgugi et, nagu eelpool tähendatud, senatile kuulus «высшій надзоръ въ порядкѣ управленія и исполненія». Kui meie ageta haksime asuda vastupidisele seisukohale, siise ei saaks meie seda teha, ja sel põhjusel, et meie riigikohtul puuduvad tähendatud õigused. Nagu riigikohus on seletanud (v. näit. Riigikohtu otsus 15. oktoobrist 1925. a. siseministri järelepärimise asjas): ei olnud „endine vene senat — üksi kõrgemaks kohtumõistmise asteks, vaid ühtlasi ka kõrgemaks valitsemise asteks, ning senati järeelvalve ei allunud üksi kohtuasutused, vaid üldse kõik asutused peale kõrgemate riikliste asutuste ja nende asutuste, kes sellest alluvusest seadusega eriti olid vabastatud... Sellest selgub... et senatile kuulus kõrgem järeelvalve ka valitsemisasutuste üle... Eesti Vabariigi põhiseaduse järele on valitsemise võim kohtuvõimust täiesti lahutatud. Põhiseaduse § 57. järgi teostab Eestis valitsemise võimu Vabariigi Valitsus ning § 69. järele teostab ülemat kohtuvõimu Eestis riigikohus. Selle tagajärjel lausub ka riigikohtu sead. § 1 („R. T.“ nr. 82/83 — 1919. a.), et riigikohus teostab Vabariigi ülemat kohtuvõimu end. vene senati kohta käivate seaduste määratud piirides ja alustel, ühes nende täienduste ja muudatustega, mis teisiti otsustanud Vabariigi valitsemise alused, Va-

bariigis maksvad seadused ja määrused. On selge, et see osa end. senati asut. sead. määrustest mille järele kõik riiklised asutused üldise reeglina alluvad senatile, oma maksvuse on kaotanud.“

Võib olla, et vastupidise arvamise aluseks on see asjaolu, et meil esineb Vabariigi Valitsuse otsuste põhjal (R. T. nr. 211/212 — 1920. a. ja nr. 9/10 — 1925. a.) kindral-kubernerina siseminister. Minu arvates, ei tule selle asjaoluga üldse arvestada. Nagu riigikohus on Eduard Tamp'i asjas seletanud, tuleb põhiseaduse § 60 p. 2 järele „kindral-kuberneride ametisse määramist nüüd Vabariigi Valitsuse võimkonda kuuluvaks lugeda, kusjuures Vabariigi Valitsus ei ole millegagi kohustatud kindral-kubeneri ülesannete täitmiseks erilist isikut määrama, vaid ta võib ka tähendatud ülesannete täitmist, kas oma liigete või mõne ametniku peale panna“ (otsus 13. märtsist/17. aprillist 1926. a.). Teiseks, on veel vaieldav, kas üldse Asut. k. korra §§ 2. ja 6. ning Riigikohtu seaduse § 11. põhjal, on võimalus kaevata ministrite otsuste peale, kui see võimalus ei ole vastavates seadustes otsekohe ette nähtud, sest, nagu eelpool juba tähendatud, puuduvad meie riigikohtul Sen. Asut. Sead. § 2. ettenähtud õigused. Peale selle tunneb ka meie enese seadusandlus juhtumisi, kus ministri otsuste peale kaebamise võimalus vastavas seaduses otsekohe kõrvaldatud (v., näit.. Kodakondsuse sead. § 13, — R. T. nr. 136 — 1922. a.). Kuid kõige tähtsam on ikkagi see asjaolu, et sõjaseisukorra seaduses on otsekohe ette nähtud kaebamine administratiiv korras ning sellega tuleb arvestada.

Veel kord politseivalvest.

A. Mahoni.

Kohtuministri abi.

Nagu kuulda, tõkitab politseivalve teostamine kohtadel, eriti nüüd, mil ellu tärkavad vangide hooldamise seltsid, ikka veel arusaamatusi, ning raskusi teeb politseiametnikele vastavate seadusraamatute kättesaamatus.

Mul oli võimalus selle kohta kirjutada käesoleva aasta „E. Politseilehe“ nrites

17. ja 18., mille peale ma politseiametnikkude tähelepanu juhin; vahepeal on ilmsiks tulnud veel mitmed arusaamatused, mille selgitamiseks olgu järgnevad read.

Maksva vangimajade kodukorra § 204. põhjal peavad vangimajade ülemad kõiki vabanejaid vange, kes vabanevad õiguste kaotusega seotud karistusest, saatma ko-

halikku kriminaalpolitseisse registreerimiseks.

Kriminaalpolitsei, peale nende registreerimist, saadab need isikud kõik nende elukoha järgi vastava jaoskonna politseikomissari juure valve alla võtmiseks; see ei ole aga õige, sest üks osa neist vabanejatest ei kuulu politsei, vaid vangide hooldamise seltsi valve alla.

Sarnaste väärnähtuste eemaldamiseks on tehtud politseile ringkirjaline korraldus; selle tagajärg oli see, et politseikomissarid saatsid nüüd kõik nende valve all olevad isikud kohalise vangide hooldamise seltsi valve alla; see ei olnud jällegi õige, sest kõik ei kuulu seltsi valve alla.

Silmnähtavalt ei ole politseiametnikud vaevaks võtnud selgitada, kes vabanejatest kuuluvad politsei, kes hooldamise seltsi valve alla.

„E. Politseilehes“ NN 17. ja 18. ilmunud artiklis on see küsimus täpselt seletatud, ja igaüks võib sealt arusaamatuste puhul juhtnööre leida.

Seda, mis seal üksikasjaliselt seletatud, lühidalt kokku võttes võiks öelda:

1) sunnitöö karistusest vabanejad kuuluvad kõik seltsi valve alla, kui ainult neile määratud elukohas sarnane selts olemas;

2) kergematest karistustest vabanejad kuuluvad ainult siis seltsi valve alla, kui nad vabastatakse tingimisi enne tähtaega, muidugi jälle, kui neile määratud elukohas on olemas sarnane selts;

3) mõlemad eelmised liigid satuvad politsei valve alla siis, kui neile määratud elukohas hooldamise seltsi ei ole või kui hooldamise selts ei saa mõnda neist oma valve alla võtta.

Kui nüüd sarnased isikud politseivalve alla satuvad, siis vajavad nad enestega erilist ümberkäimist ja nimelt, kui nemad ei ilmu õigeks ajaks valveorgaani juure valve alla võtmiseks, ilma loata määratud elukohast lahkuvad või muid eeskirju ei täida, siis tuleb selle üle protokoll kokku seada ja esitada kohalikule rahukohtunikule nende tagasiasetamiseks vangimajja.

Elukoha vahetamise luba võib neile jaoskonna komissar anda, kuid ainult üheks kuuks, pikema aja peale — kohalik rahukohtunik politseikomissari ettekandel.

Sarnaste isikute raha, mis neil vangimajas kogutud, saadetakse politseikomissari kätte väljaandmiseks valvealusele

ainult vajaduse piirides, muidugi allkirja vastu.

Et nüüd nende eluviisi järgi reaalselt valvet teostada, mida politseikomissar mõnikord isiklikult ei suuda kauge maa tõttu, siis on soovitatav kasutada kas kohalikke konstaableid või tuntud ja usaldusväärlikke omavalitsuse või seltskonna tegelasi.

On tähele pandud, et valvealused ei võta elukoha vahetamise keeldu kuigi tõsiselt; sagedasti liiguvad nad ühest paigast teise, ilma et nad oleks nõutanud selleks seatud korras luba, ja politsei valvab ainult selle järgi, et nad ei asuks elama keelatud maakohtadesse (vaata „R. T.“ N 7/8.—1925.).

Ometi tuleb aga silmas pidada, et — erandina harilikkudest politsei valvealustest — on ülemal ettetoodud liikidele keelatud mitte ainult suletud maakohtadesse omal volil elama asuda, vaid neile on keelatud ka neile määratud elukohast omavoliliselt lahkuda, ja iga sarnane lahkumine on karistatav tegu (vaata „E. Politseilehes“ NN 17. ja 18. trükitud 26. IV. 1917. sead. §§ 10. ja 11. ja I. VIII. 1917. sead. §§ 11. ja 12.).

Lõpuks juhin tähelepanu järgmisele asjale:

N. S. § 58¹ põhjal satuvad hariliku valve alla: vangiroodu karistusest vabanejad — 4 aastaks, kõigi eriliste õiguste kaotusega seotud türmi karistusest vabanejad — 2 aastaks, mõnede eriliste õiguste kaotusega seotud türmi karistusest vabanejad — 1 aastaks; U. N. S. §§ 34. ja 35. põhjal satuvad hariliku valve alla: parandusmaja karistusest vabanejad — 3 aastaks ja õiguste kaotusega seotud türmi karistusest vabanejad — 1 aastaks.

Samadest karistustest võidakse hea ülalpidamise korral vabaneda ka tingimisi enne tähtaega, kusjuures katseajaks määratakse kandmata jäänud karistuse aeg ja nad selle katseaja kestel satuvad erilise valve alla (kas hooldamise seltsi või politsei poolt).

Kui keegi on mõistetud, näiteks, parandusmajja 6 aastaks ja vabaneb sealt peale karistuse täielikku ärakandmist, siis peab ta järgmised 3 aastat olema hariliku politseivalve all ega tohi sel ajal elada „R. T.“ Nr. 7/8. — 1925. ettenähtud suletud maakohtades; kui ta aga vabanes tingimisi enne tähtaega, näiteks, 3 aasta pärast, siis antakse ta järgmise 3 aasta peale erilise valve alla; see valve lõpeb

järjelikult siis, kui harilik politseivalve oleks peale hakanud; tõuseb küsimus, kas peale erilise valve lõpu tuleb teda võtta järgmiseks 3 aastaks hariliku valve alla või mitte. Seaduses selle kohta ei leidu selget näpunäidet, kuid tingimisi ennetähtaega vabastamise seadus (vaata „Politseileht“ nr. 18.) § 19. ütleb, kui tingimisi vabastamine ei ole tagasi võetud, siis loetakse karistus kantuks, arvates tingimisi vabastamise päevast; igatahes ei ole enam maksev elukoha valimise ja vahetamise keeld.

Sellest järgneb, kui ka oletada, et nüüd alles harilik valve peale hakkab, siis ei ole tal mingisugust tähendust, kuna sarnane valvealune vabalt elukohta võib vahetada ja selle tõttu võimata on tema järel tõsist valvet teostada; teiseks järgneb, kui karistuse vormilikuks lõpuks on saanud enne tähtaega vabanemise päev, siis tuleb hariliku politseivalve algust arvata ka samast päevast ja teostada teda ainult nii palju, kui palju jäi veel selleks aega pärast erilise valve lõppu.

Sõjariistade kandmisest ja nende tarvitamisest.

M. Morrison.

Rooma vanasõna ütleb: kes vana ei korda, see uut ei õpi. See ütetus käib kõige pealt nende politseiteenistuse põhiõiguste kohta, mida meil ikka ja ikka jälle tuleb meele tuletada. Revolvri kandmise ja selle tarvitamise õigused teenistuse alal annavad nende kandjale õiguse teatud juhtumistel teise isiku elu ja surma üle otsustada ja otse selle ülitähtsa asjaolu tõttu peavad politseinikud tungima kuni peensusteni selle kohta käivatesse reeglitesse.

Hoia revolvrit kui silmatera! Praegusel ajal on küll sisseseatud korra tõttu lugu nii, et sõjariistade järelvaatusel nii nende puhastamise kui ka postidel kandmise juures asjad enam-vähem korras peaks olema. Kuid see ei ole veel kõik. Ametlik kontroll ei küüni politseiametniku eraellu ja ei anna seal käske, pealegi teeb uuem aeg vahet teenistusaja ja teenistusest vabaolemise aja vahel. Tuleb järelada, nagu võiks vabal ajal revolvri ilusti nurka panna ja muretu olla. See ei ole aga nii. Viimased aastakümned on näidanud, et politsei elab kõigis maades tihti üsna vaenulise ümbruskonna keskel, ja see vaenulik ollus ei arvesta enam ühegi kombereeglga, kui ta käe tõstab löögiandmiseks. Kuid seesama aeg tõendas sealsamas, et ka barrikaadidel surm üsna autu ja vilets võib olla, kui inimene sinna lähedusse on sattunud tühjade kätega. Nii Eesti kui ka ligematest teistest ajajärkudest on teada õige palju kurbi juhtumisi, kus politseinikud eluga pidid maksma selle eest, et nad revolvri kas kodu olid unustanud ehk heatahtlusse liig kergesti uskunud ja laskeriista ei tarvitanud õigel silma-

pilgul. Revolver olgu politseinikul üheks lahutamatuks ihuliikmeks, nii erariides väljas liikudes kui ka öösel magades. On revolver kõrvale pandud, on ka me jõud tegelikult tühine. Seda peame alati elavalt silmas pidama ja selle järele talitama. Sõjariistadega varustatud üksusena saab politsei tähtsus koguliselt koguni teiseks, kui mees ka igal õigel silmapilgul oskab revolvripärast kinni haarata. Iseenesest mõista, et *revolvriga peab oskama ümber käia*, et temaga ei juhtuks õnnetusi. Eraisikutele antakse politsei poolt revolvrite kandmise load välja enesekaitseks. Kuid nende läbi tekkinud õnnetute juhtumiste arv on üldiselt kaugel suurem sellest arvust, kus revolvrit ka enesekaitseks tarvis läks ja seda ka tõesti tarvitati. Politseis see nähtus muidugi ei tohi korduda ja ei saa korduda, mis on tingitud ameti ja revolvrikandmise ning tarvitamise vilumusest. Revolvri tarvitamisel kui ka temaga ümberkäimisel tuleb alati tegutseda kõige külmema rahuga.

Politseikorralduse seaduses („R. T.“ nr. 4/5 — 1920 a.) on loetud üles kõik need juhtumised, millal politsei võib ja peab tarvõtama sõjariistu. Need juhtumised on kõik sarnased, mis ka õieti igal eraisikul on lubatud, kui neil tuleb kallalekippumise puhul ennast, oma varandust või teisi isikuid kaitsta. Ülesloetud juhtumised on politseiametnikkudele ja kordnikkudele küllalt selgeks tehtud juhtnööride läbi ja need on sarnased, mis N. S. kurnast läbi tulnud. Nendest täpselt kinni pidades ei ole karta, et sõjariista tarvitamise korral politseiametnikul või kordnikul selle mit-

teseaduspärasuse eest tuleks vastutust kanda. Need reeglid on vene ajal töötatud välja prokuratuuri kaasabil ja meie aja seadustesse tulnud üle.

Vähem selgem on p. 5. Politseiteenituses olev ametnik võib sõjariistu tarvitada oma ametkohuste täitmisel: „vangimajast ehk vahil alt ärapõgenemise korral, kui ei ole võimalik teda kinni võtta“ (p. 5).

Keda pidada nüüd vangimajast ehk vahialt põgenejaks ja missugusest momendist peale hakkab maksma vahiall olemise aeg?

Vahiall olijate seadus (V. S. K. 14 köide, § 1) loeb üles need juhtumised, millal isikut võib vahiall pidada ja need on: 1) kohtu ja eeluurimise eest kõrvalehoidmise, 2) karistuse ja parandamise, 3) maksujouetute võlglaste ja 4) vangide edasisaatmise puhul. Sellesama seaduse § 2. nimetab vahiall pidamiste kohtadeks ka arestimaju. Järjelikult tuleks siis ka arestimajast ehk aresti olukorras viibimise puhul ärapõgenemise juhusel põgenemise vastu sõjariista tarvitada, kui muud võimalused puuduvad põgeniku tabamiseks. See olukord on nimelt politseil väga kaaluv, sest otse sarnaseks seisukorraks võiks lugeda kõiki neid lugemata rohkeid juhtumisi, kus isikud vähema süütegude eest on politsei jaoskonda sattunud ja seal peavad viibima kunj asja lahendamiseni. Kas tuleb lugeda isiku politsei jaoskonnas valve all viibimist vahiall olemisega ühevääriliseks, mis toob kaasa endaga kõik need tagajärjed, millest oli eespool kõne?

Neis allikates, kust käesolevad määrused eestikeelde ja eestiaegsesse määrustikku üle tulnud, on igal pool ainult vangistusest ja kuritegijatest kõnet. Räägitakse ainult kuriteo toimepanijatest (uue eestikeelse sõnaga roimaritest), mitte aga väärtegade toimijatest. Selleks on Nuhtlusseaduses liig selge ja suur vahe, kuna aga tegelikult tarvitusköeles vahe mitte nii selge ei ole. Venekeeles, näit., ei nimetata kuritegija (prestupnik) kõrval vähema süütegude tegijaid mitte teo enesest tuletatud sõnaga prostupnik, vaid mitmel muul viisil kohase sõna puudusel. Vene uus N. S. nimetab kõiki suuremaid süütegusid kuritegudeks, mis toovad enesega kaasa vangistuse, kuna aga vähemad süüteod nimetatakse väärtegadeks ehk üleastumiseks (U. N. S. § 3.). Kas tuleb nüüd vähemate süütegude eest vahiall olijate

vastu nende põgenemise korral sõjariista tarvitada või mitte. Neid juhtumisi tuleb harva ette, sest harva tarvitatakse aresti alt põgenemise võimalust trahvi liig väikese tähtsuse pärast. Kuid politseil peab asi igatahes selge olema, sest on ka sarnaseid juhtumisi tulnud ette, kus kordnik joodikuid hakkab arestimajja toimetama, neid tänavalt joobnud olekus maast leides, kuid isik võtab oma viimase jõu kokku ja jookseb käest lahti rabeledes minema.

See, mis eestikeelses redaktsioonis sõnadega küllalt selgelt ei ole väljendatud, selgub sõjariistade tarvitamise määrustiku üldmõttest. Nimelt on eelpool olevas p. 4. kõne ainult kuritegijate kinnivõtmisest, kes pealegi end vägivaldiga tegudega kaitseb, ja sellele täienduseks on tulnud p. 5., kus sõjariistu tarvitatakse jällegi samade kuritegijate vastu, kes vangimajast ehk vahialt põgenevad, sest seadus tahab siin läbi viia teatud järjekindluse ja peatub ainult kuritegijate, mitte aga väärtegade juures, kui ka viimastelgi vahest ehk meelega tuleb põgenemise katsega tegemist teha. Väärtegade süü suurus on isenesest nii väike, et selle juures inimese eluküsimuse kaalule panemisest juttugi ei või olla. Väärtegade likvideerimiseks tuleb tarvitada ikkagi ainult neid seaduslike abinõusid, mis meil olemas, ja lõpuks kasvavad nad ikka laviinilaadiliselt suureks, mis vastupanija viimaks alla rõhuvad, ilma jõuliselt terava vaheleastumise surveta. Nii tuleb järeldada, et seadus lubab ilma vastutuse kartuseta sõjariistu tarvitada ainult kuritegijate vangimajast ja vahialt põgenemise korral, mitte aga väärtegade toimijate põgenemisel. Kuid seadus ei keela siin revolvrilt tarvitamast efektide otstarbeks paukusid õhku lastes, mis annab samuti häid tagajärgi väärtegade tegijate kinnivõtmisel nende põgenemisel. Seda vahet tuleb selgitada nii igalühel iseenda, kui ka kordnikkude juures, ning esimese tingimusena tuleb alati vangide ja vahialuste saatmisel saatjatele seletada, mis asjus isikut süüdistatakse ja millisel viisil tuleb talitada temaga ümberkäimisel.

Mis ajast aga lugeda isikut vahiall olevaks? Seda on vaja teada kahel põhjusel. Esiteks on politseil vangiga võimalik julgemalt tegutseda ja teiseks on vahialla võtmise moment, kui isiklise vabaduse katkestamine, ka tähtis isikule endale. Mõlematel pooltel, nii politseil kui ka vahiallusel, on võimalik sellest momendist

peale teha igasuguseid järeldusi, nimelt õiguslisi järeldusi. Kahtlust ei ole selle juures, et seal, kus isiku kohta on valmis kirjutatud vahialla võtmise määrus ja see isikule kuulutatud, vahiallavõtmise moment kõigi tagajärgedega hakkab maksma määruse kuulutamise hetkest. Kuid tehnilisest küljest ei ole ju kaugeltki võimalik algusest peale ütelda, missuguseks seisukord kujuneb vältava asjauurimise tagajärjel. Asjatalitus võib venida ja venib tihti pikemale, kui see kellelegi soovitav, ärarippuvalt tehnilisest käigust. Seda silmapilku, millest hakkab maksma vahiall oleva isiku õigusline tagajärg, võib küll kiirendada, kuid see on üksi võimalik vähestel kordadel. Meil ei ole selleks tegelikult veel mingit moodust kujunenud, mida võiks tarvitada asjaoludele ja politseile kasulikkudel silmapilkudel. Küll on

mitmel pool välismaades politseil viisiks tarvitada vahialla võtmiseks sarnast korda, kus politseiametnik ehk kordnik, leides, et süüaluse süü on esimesel silmapilgul selge, käega puudutab süüaluse öla ja kuulutab temale, et ta on arreteeritud. Meil on meelega sellest loobutud sellepärast, et politseiametnikud ja kordnikud ei tahtnud ega tohtinud enda peale võtta isiku vabaduse võtmise teostamist; kuna teada oli, missuguse teravusega prokuratuur selle peale vaatas, ning nii mitmelgi avameelsel tuli selle eest kannatada. Kuid meie elame nähtavasti sarnases ajajärgus, mil politsei tegutsemise ja talitamise viisid hakkavad ikka enam ja enam välja kujunema ja siis tuleb juba peensustesse tungida, kuidas ühel ehk teisel viisil toimetada.

Praktilised näpunäited läbiotsimiste teostamiseks.

Kriminaalpol. nõunik Polke, „Intern. öffentl. Sicherh.“

Et meie, kriminalistid, läbiotsimistel alati peame käima juhtlause järele: „Kõik läbi pöörata“, on kergem öelda kui teostada. Tarvitseb ainult meeletule tuda, millise, võib öelda, jultumusega otsitavaid asju ametniku silme eest varjata püütakse, või end asetada ametniku seisukorda, kes hiljem suure meelepahaga pidi tunnistama: „Seda oleksid sina ka leida võinud,“ „miks ei otsinud sa sealt?“ j. n. e.

Ei pea kunagi lubama, et kõik läbiotsimisest osavõtavad ametnikud igaüks otsiks omapead mööda. Üks nendest peab alati asuma vaatleja osasse. Vaatleja pangu tähele läbiotsitava ülevalpidamist ja ärgu lasku teda kogu läbiotsimise kestel silmist. Läbiotsitava ülalpidamine muutub kindlasti, kui läbiotsijad jõuavad peidukoha juure. Üks näide ajast, mil algasin oma teenistust: Mul oli juhus vanemate ametvendade kaasas läbiotsimist kaasa elada. Läbiotsitavat kahtlustati suurema summa paberraha varguses, kõik suurtes rahatähtedes. Etendasin tookord vaatleja osa ja seisin kogu aja voodi peaotsis. Ent panin tähele, et läbiotsitav piilus tihti minu ja voodi poole. Kuna ametnikud asusid teistkorda voodi ja madratsite läbipuistamisele, tegin mina katset voodi sammastel olevaid kuule lahti keerata. Üks neist andis minu pingutustele järele ja samba õõnsusest tulid päevavalgele otsitavad rahamärgid. Hiljem nägin kri-

minaal-muuseumis voodisammast, milles leidis kaheksa sala peidukohta.

Värske krohv kusagil seinal võetagu alati hoolsa läbikatsumise alla, kõigepealt aga selles mõttes, kas tema all õõnsalt kõlavat kohta ei leidu. Seesugustest seinõõnetest on mõnikord isegi raha ühes rahakastiga leitud, nõnda nagu see kassast oli võetud. Kahtlast kohta seinal püütakse maskeerida mõne hariliku asjaga — pildiga, eesriidega. Kuid pildid isenesest ei tohi vastaval juhtumisel kunagi silmapaari vahele jääda; pilditagused ja tagumise kaane ning pildi vahe on tihti lugupeetud peitmise paik. Kriminaal-muuseumis oli pilt, mille tagumine kaas kokku pandud mitmest osast, igaüks isesuguse peitmise võimalusega.

Kirjutuslaud sisaldab hulga häid peitmispaike: õõnsad sulepead, stambid, pliiaatsid, tindinõud, mehaanilised kalendrid, liimipoti korgid, kirjaalus, kuivataja j. n. e. Kuidas kirjutusnõusid kasutada võidakspionaashi otstarbel, ei kuulu käesoleva kirjutuse kavasse. Ehteasjade kastikeste seinad ja põhi, mööbli polster, puu- ja metall-asjade küljes olevad ilustused võetagu põhjaliku revideerimise alla.

Sahtlites leiduvad jahipüssi padrunid tulevad tühjendada, korgid avada; need on mõnikord head peitmispaijad.

Pandagu tähele ka õõnsaid gipsist kujusid. Kellelgi krahvinnal läksid mõista-

tuslikul kombel kaduma kõrgeväärtusega ehteasjad. Ruumis, kus asjad seisis, oli ainult teener käinud, kuid viimase ülalpidamisest võidi ainult kiitvalt rääkida. Teadetekogumisel selgus aga, et sama teener kavatses teenistusest lahkuda ning endale võõrastemaja osta, mille tõttu kahtlus tema vastu kõvenes. Tema korteris ettevõetud läbiotsimisel leiti kadunud ehteasjad, peidetuna gipsist kujusse. Et kuju raputamisel tekkivat krabinat kõrvaldada, oli ta väärtasjad paksu paberi sisse keeranud ja siis kuju õõnesse valatud gipsi segusse pistnud. Juhtub seesuguseid kujusid olema läbiotsitavas kohas enam kui üks eksemplar, siis toob kaalumise päevavalgele, missugusesse neist asjad peidetud, kui varas kaval küllalt ei olnud ka teisele kujule vastavalt raskust juure lisada.

On osa põrandat tõstetud üles, siis võib seda lauapragude järele ära tunda; viimastes puudub sel juhtumisel mustus.

Haigevoodis lamavate perekonnaliigete küljealused tulevad põhjalikult läbi vaadata, olgugi see tihti suurte raskustega ühenduses (tarbekorral arst kohale kutsuda). Tihti etendatakse haigeolekut, et „haige” külje all „tuultkartvaid” asju peita. Kergemaid asju armastatakse ömmelda seljaskantavate riiete sisse. Keegi saapavabriku meister kõrvaldas ajajooksul vabrikust suurimal arvul pealseid, millised välja viis särigi rinnaesise alla ömmeldud taskus. Hea juhus tõi tema võtte päevavalgele.

Tühjad nõud, samuti keedunõud valmis toiduga, veenõud, vannid jne. tulevad hoolega läbi võtta. Mõnikord on seesugused nõud ehitatud kahekordsete seintega. Klosettide ja ahjude läbiotsimine nõuab erilist püsivust. Muu seas ärge unustatagu ka ahjuukse kõrval leiduvaid põske kõvera konksuga läbi urgitemast.

Ühes mõrtsukatöös, kus asjaolude kohaselt üksnes tapetu oma mees arvesse võis tulla, ei leitud esialgu kahtlusaluse juurest puuduvat raha ja hoiukassa raamatuid. Tegemist oli poodnikkudega. Teistkordsel läbiotsimisel märgati, et poeumis kaks tugevat kaubariilulit, mis nurgas külgepidi üksteise vastas seisis, moodustasid vastu seina nurka sügava õõne, millesse käsi ülevalt vabalt sisse mahtus. Läbiotsimist toimija ametnik ronis riituli peale üles ning jäi varukatpidi õõne äärel oleva naela otsa kinni. Seda naela lähemalt vaadeldes selgus, et naela

külge oli kinnitatud nõör, mis alla õõnesse rippus. Kui nõör välja lapiti, leiti selle otsast puuduvad väärtpaberid, õõne põhjast aga õngitseti välja verine voodipesu ja mõrtsuka verised riided. Tagajärg oli — mõrtsuka ülestunnistamine.

Teisel juhtumisel, sarnanes eelmisele sellepolest, et kahtluse alla langes jällegi ohvri mees, kandis kahtlusalune värsket pesu, tema käed olid hoolega pestud. Et tema küünte alt must välja kaabitseti, verejälgede leidmiseks, on endast mõistetav. Kuid võeti veel muudki arvesse. Verist pesu ja verist pesuvett polnud kusagilt leida, kuid ametnik tuli õnneliku mõtte peale, mustavee toru pesukausi alt läbi uurida. Seesugustel torudel on kausi all harilikult väike kõverik sees ja viimasest võetud vees leiti keemilisel järelkatsumisel verekehakesi.

Kappidel, sahtlidel, linnupuuridel, toolidel, vooditel ja paljudel teistel tarbeasjadel võib olla kahekordne põhj. Lauasahtlid peab alati pesadest täiesti välja tõmbama ja viimase omakord hoolega läbi vaatama.

Ühel juhtumisel oli 25.000 m. peidetud jalgratta pumba õõnesse; pump rippus seinal nähtaval kohal.

Koputamise abil jõutagu otsusele, kas kapijalad on massiivsed või õõnsad. Ka väikese lapse mähised, lutud ja mänguasjad väärivad mõnikord tähelepanu.

Amme kahtlustati proua briljantkõrvärõngaste varguses. Kuna asjaolude kohaselt keegi teine kahtluse alla ei võinud tulla, oli ta oma saagi varjamiseks valinud ka küllalt kindla koha. Ta oli nimelt lapse imemislutu korgi õõnestanud ja kõrvärõngad pistnud selle sisse. Läbiotsimise ajal istus laps ema süles, imemislutu suus; nii ei leitudki seekord kõrvärõngaid. Varas-amm kukkus sisse hiljem, kui ta saaki läks rahaks tegema.

Ei või tähendamata jätta, et väärtasjad ja väärtpaberid teinekord ka leiva sisse küpsetatakse, milleks paberid muidugi pappkastikesse paigutatakse ja siis taignaga ümbritsetakse.

Sõjaajal küpsetasid salaviinamüüjad oma viinanõud tihti leiva sisse. Siin aga ei jätnud ka kelmid oma meeleteravust proovimata. Althölma viinaostjaid tüsati sedaviisi, et arvatava viinanõu punniaku topiti umbne plekk-toru, millesse viin valati, kuna muu osa nõust täideti veega. Enamalt jaolt märkas „õnnelik” viinaostja pettust liig hilja.

Ametlik osa.

Piirivalve valitsuse ülema käsukiri 8. septembrist s. a. nr. 91:

Mõned ülemad kirjutavad resolutsioonid vahekirjadele ettekandest risti läbi ja seega teevad enese resolutsiooni ja ka vahekirja lugemise raskeks või peaaegu võimatuks. Sarnane oma arvamise avaldamine ja edasisaate märkuse tegemine vahekirjal on täiesti õige ja paberi kokkuhoidmise mõttes tarvilik, kuid selleks tuleb kasutada vahekirja tühja osa. Loodan, et edaspidi sarnaseid juhtumisi ei saa enam korduma.

Käsukirjaga 22. septembrist s. a. nr. 78 siseministeeriumile

on avaldatud teadmiseks Vabariigi Valitsuse otsus 15. septembrist s. a. (prot. nr. 90 p. II):

„Võru - Petseri abiprefekti kohustetäitja Petserimaal Jakob Vares, kes 3. ja 4. sept. s. a. politseikooli juures kutsekomisjoni ees politseiameti kutseeksami sooritanud, kinnitada Võru-Petseri abiprefektiks Petserimaal, arvates 4. septembrist s. a.”

Avaldatud teadmiseks Vabariigi Valitsuse otsus 15. septembrist s. a. (prot. nr. 90 p. III):

„Vabariigi Valitsuse otsusega 25. au-

gustist s. a. politseiinspektori kohustetäitjaks määratud Aleksander Tamman'i tegeliku koosseisulise teenistusaja hulka lugeda kodanlise teenistuse seaduse § 136. alusel (S. K. III köide) ülemääralise ametnikuna teenitud aega 15. aprillist kuni 15. augustini s. a.”

Käsukiri siseministeeriumile 25. septembrist s. a. nr. 81:

Administratiiv - osakonna abidirektor Oskar Angelus on komandeeritud Berliini üleilmlisele politseikongressile ja -näitusele, arvates 22. skp.

Tema äraolekul tema kohuseid täidab direktor Evald Dolf.

Käsukiri 25. septembrist s. a. nr. 80 siseministeeriumile:

Politseidirektori k. t. Nikolai Reiman on komandeeritud väljamaale sealse politsei korraldusega, asjaajamisega ja välis teenistusega tutvunema ja Berliinis 25. septembrist kuni 10. oktoobrini s. a. ärapeetavatest üleilmlisest politseikongressist ja politseinäitusest osa võtma, arvates 22. skp.

Tema kohustetäitmine on pandud politsei abidirektori Joh. Soomani peale.

Küsimused ja kostmised.

Nr. 822. Lugeja T. Küsimus. Kas võib politseiametnik (maal asuv rajooni konstaabel) seltskonna tegevusest osa võtta, näiteks: laulu- ja muusikakooris ning näitetrupis tegev olla, kui selle all ametikohused ei kannata?

Vastus: Võib.

Nr. 815. Lugeja V. L. Küsimus. Isik on U. N. S. §§ 164. jao II. 14., 13. ja kohtuministri seletuse põhjal 14. juunist 1919. a. nr. 24 all 1½ a. parandusmajja mõis-

tatud ühes U. N. S. §§ 26., 28. ja 30. ettenähtud õiguste kaotamisega ja vastavate tagajärgedega sõjaringkonnakohtu otsusega.

Kas on nõuetav peale karistusaja äraandmist vangimajas tähtajaline politsei-valve teostamine.

Vastus: Seletust selle küsimuse kohta leiate käesolevas numbris avaldatud A. Mahoni artiklis „Veel kord politsei-valvest”.

Väljaandja: **Siseministeeriumi administratiiv-ala kirjastus.** Vastutav toimetaja: **E. Maddison.**

Tegev toimetaja: **O. Angelus.**

K u u l u t u s e d.

Tunnustatakse maksvusetuks järgmised tunnistused:

- Stsherbakov, Mitrofan Nikifori p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Petseri maak. rahvav. ülem. nr. 7639.
- Voevodski, Peeter Trofimi p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Petseri rahv. kom. 20. 2. 20 a. nr. 112/18.
- Komendant, Jaan Jaani p., laskeriista luba, v. a. Järve maak. pol. ülemalt 9. 12. 20 a. nr. 439.
- Lell, August Jaani p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 1. rügem. 30. 12. 22 a. nr. 15879.
- Veitmann, Voldemar Pauli p., reservi tunnistus, v. a. Viru maak. rahv. ülem. 21. 10. 24 a. nr. 6744.
- Punder, Voldemar Pauli p., reservi tunnistus, v. a. Viru maak. rahv. ülemalt 3. 12. 20 a. nr. 1853.
- Hank, Evald Jaani p., laskeriista luba, v. a. Narva l. pol. ülemalt 11. 2. 24 a. nr. 793.
- Leier, Martin Johani p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 1. jalgv. rüg. ülemalt 22. 12. 20 a. nr. 16729.
- Volko v, Nikanor Sergei p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Viru maak. rahv. ülem. 1. 8. 22 a. nr. 597/6897.
- Silling, Aleksander Aleksandri p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Naissaare komendantuur. 1921 a.
- Lipson, Eduard Gustavi p., sõjav. vab. tunnistus nr. 4966 ja volikiri kinnitatud Tartus notar. Kallas'e poolt.
- Lipson, Eduard Gustavi p., kaitseliidu tunnistus, v. a. Pärnu maleva pealiku poolt 6. 6. 25 a. nr. 193/1333.
- Raasuke, Peeter, sõjav. vab. tunnistus, v. a. Saare maak. rahv. ülemalt 9. 12. 20 a. nr. 2181.
- Kats, Benjamin, Nanseni pass, v. a. Politsei Peav. 6. 2. 24 a. nr. 2916/3281.
- Karu, Peeter Jaani p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. L. R. Soomusrongi nr. 5 pealt 21. 4. 20 a. nr. 1168.
- Kivikas, Albert Märdi p., välispass, v. a. Politsei Peav. märtsikuus 1922 a. nr. 610.
- Sander, Villem Karli p., ajapikenduse tunnistus, v. a. Tartu maak. rahv. ülem. 21. 9. 25 a. nr. 321.
- Blechstein, Viktor Augusti p., Läti pass, v. a. Riia prefektuur. 21. 7. 22 a. nr. 22083.
- Kekisch ev, Efim, hobusepass nr. 6695.
- Koromnov, Semjon, sõjav. vab. tunnistus nr. 6695.
- Salekeshin, Ignati, hobusepass nr. 7403. (25044)
- Müül, Priidik, sõjav. vab. tunnistus, v. a. Tall. rahv. peakom. 30. 5. 19 a. (37240)
- Kullam, Arnold Jaani p., reservi tunnistus, v. a. Viljandi sõjav. haigem. nr. 3545. (37960)
- Ots, Johannes Eduardi p., vabast. tunnistus nr. 24. (37970)
- Puusep, Hugo Hansu p., vab. tunnistus nr. 1307. (37974)
- Halberg, Joonas Johannese p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 3. jalav. rügemendi ülema poolt 7. 4. 20 a. nr. 5420. (38373)
- Jaar, Jüri Jüri p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Harju maak. rahv. ülema poolt 16. 3. 26 a. nr. 2549. (38412)
- Piik, Toomas Jaani p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Saare maak. rahv. ülem. 2. 11. 20 a. nr. 381.
- Metsaots, Mihkel, sõjav. vab. tunnistus, v. a. Pärnu rahv. kom. nr. 4858. (39481)
- Rogovsky, Ber Meieri p., välispass, v. a. Pol. Peav. jaanuarikuus 1926 a. (40268)
- Aunap, Paul Teodori p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Tall. tagav. polgu ülem. 1920 a. (40463)
- Kurbel, Jaan Ado p., voorimehe sõiduluba, v. a. Tall. linnaval. 1926 a. nr. 444. (40467)
- Kraamer, August Joosepi p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Naissaare komandant. (40475)
- Eliaser, Rein Juhani p., välispass, v. a. 9. 6. 23 a. nr. 2396.
- Poolakes, Karl Robert Peetri p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Harju maak. rahv. ülemalt 2. 7. 24 a. nr. 6229. (40481)
- Gusarov, Jakov Nikolai p., Nanseni pass. (40485)
- Assafrei, Jüri Jaani p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 7. jalav. polgu ülem. 27. 4. 20 a. nr. 5855. (40534)
- Otto, Johannes Mardi p., hobusepass, v. a. Vaivara vallaval. Alfred Kangru nime peale. (40537)
- Seestrand, Anton Pauluse p., reservi tunnistus, v. a. Viru maak. rahv. ülemalt 1. 12. 22 a. nr. 836/35436. (40538)

- Karafin, Osvald, laskeriista luba, v. a. Viru maak. pol. ülemalt 12. 12. 25 a. nr. 8439. (40550)
- Kaschkin, Aleksandra Georgi t., peatusluba, v. a. välisministeeriumist 5. 5. 26 a. nr. 82. (40556)
- Sälg, Anton, Tartu ülikooli matrikkel nr. 1069. (40802)
- Sälg, Anton, Tartu ülikooli legitimatsioonikaart nr. 1069. (40803)
- Kukk, Madis Jaagu p., hobusepass, v. a. Taali vallaval. 24. 12. 25 a. nr. 288. (40852)
- Veissbach, Madis, hobusepass. (40854)
- Vaks, August Peedi p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Kuperjanovi partisaani polgu ülem. 22. 12. 20 a. nr. 1129. (40859)
- Eberg, Jüri Hendriku p., laskeriista luba, v. a. Pärnu maak. pol. ülem. 1922 a. nr. 2061. (40860)
- Reino, Karl Karli p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 3. jalav. polgu ülemalt 29. 5. 20 a. nr. 8335. (40862)
- Losin, Stepan Jefimi p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Petseri maak. rahv. kom. poolt 13. 1. 20 a. nr. 508/146.
- Leeber, Aleksei, laskeriista luba, v. a. Saare maak. pol. ülemalt 15. 6. 25 a. nr. 397.
- Võlma, Johannes, sõjav. vab. tunnistus, v. a. Kuperjanovi partisaani pataljonilt 3. 11. 22 a. nr. 3268.
- Kulikov, Patrikei Trifoni p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Tartu maak. rahv. ülem. 13. 12. 20 a. nr. 34554.
- Tusov, Georg, sõjav. vab. tunnistus, v. a. Tall. vahipataljoni ülemalt nr. 5960.
- Karlsbach, Martin Karli p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Pärnu maak. rahv. ülemalt 18. 10. 20 a. nr. 12080.
- Toom, Gustav Jaani p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Pärnu maak. rahv. ülemalt 18. 4. 21 a. nr. 3759.
- Niimann, Aleksander Johani p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 1. Soomusr. rügem. ülemalt 1. 10. 25 a. nr. 68.
- Jegorov, Konstantin Feodori p., Nanseni pass, v. a. Pol. peav. 26. 2. 25 a. nr. 15617/1021.
- Valma, Johannes, sõjav. vab. tunnistus, v. a. Lääne maak. rahv. ülemalt 15. 9. 20 a. nr. 7383 ja laskeriista luba, v. a. Lääne maak. pol. ülemalt 11. 6. 25 a. nr. 286 all, maksvusega kuni 11. 6. 1926 a. (37241)
- Vassiljev, Vassili Peetri p., Nanseni pass, v. a. Pol. peav. 8. 10. 24 a. nr. 13174/27573.
- Mikkov, Aliide, veksel Mk. 10.000 peale tähtajaga 15. 11. 26 a. (27244)
- Roland, Johannes Hansu p., laskeriista luba, v. a. Harju maak. pol. val. 21. 11. 23 a. nr. 2603. (38421)
- Mossov, Konstantin Jaani p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Viljandi maak. rahv. ül. 22. 11. 20 a. nr. 14247. (39519)
- Kalep, Tõnis Antoni p., Kaitse Liidu liikmekaart, v. a. Sakala kaitsemaleva poolt 26. 5. 25 a. nr. 658/490. (39515)
- Albau, Hugo Hansu p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 1. Soomusr. rügem. ülemalt 31. 10. 25 a. nr. 214. (39723)
- Saarmann, Andres Andrese p., välispass, v. a. pol. osak. 25. 8. 25 a. nr. 4487. (40561)
- Land, Peeter Peedi p., laskeriista luba, v. a. Tall. linna pol. ülemalt 8. 2. 25 a. nr. 345, maksvusega 30. 12. 27 a. (40563)
- Sepp, Oskar Peetri p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Lääne maak. rahv. kom. 1919 a. (40567)
- Kostin, Sergei Teodori p., Nanseni pass, v. a. Polit. peaval. 28. 10. 24 a. nr. 14010/29685. (40569)
- Klement, Voldemar Hermani p., laskeriista luba nr. 811. (40570)
- Kaeramaa, August Juhani p., jalgratta sõiduluba, v. a. Tall. linna kassast nr. 1733. (40571)
- Johanson, Rudolf Antoni p., välispass, v. a. pol. osak. 14. 6. 26 a. nr. 2024. (40578)
- Sergejev, Vladimir Ivani p., Nanseni pass, v. a. Pol. peav. nr. 4386/6521. (40583)
- Nigol, Johannes Mardi p., välispass, v. a. Pol. peav. passitoimkonnast 29. 5. 26 a. nr. 1670. (40584)
- Tomson, August Jüri p., välispass, v. a. Pol. peav. 24. 5. 26 a. nr. 1797. (40809)
- Timma, Ernst Peetri p., välispass, v. a. Pol. peav. 12. 2. 26 a. nr. 359. (40811)
- Korolev, Ivan, sõjav. vab. tunnistus, v. a. Petseri rahv. kom. poolt nr. 215. (40864)
- Saart, August Miina p., sõjav. vab. tunnistuse dublikaat, v. a. Viru maak. rahv. ülemalt 1. 7. 24 a. nr. 4166. (40879)
- Lettmann, Karl Hansu p., hobusepass, v. a. Taali vallaval. 22. 12. 20 a. nr. 276. (40888)

- Mürberg, Aleksander, sõjav. vab. tunnistus nr. 380. (40889)
- Tammann, Albert Jaani p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 10. jalav. rüg. 30. 9. 23 a. nr. 6319. (41307)
- Velka, Emil Jaani p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 2. diviisi 4. patarei ülemalt 3. 9. 24 a. nr. 1482. (41315)
- Kruck, Herbert Otto p., autosõidu luba, v. a. Harju maak. valits. 1926 a. nr. 2 H. (39299)
- Tooming, Liisa, hobusepass nr. 330. (25045)
- Hanschmidt, Tõnis Jüri p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 2. ratsapolgu ülemalt 31. 3. 20 a. nr. 1653. (38770)
- Obligatsioon Mrk. 25.000.— summa peale, kinnitatud 10. 10. 25 a. nr. 2153 all, Võrumaal Koigu-Anne mõisast lahutatud Türgi talu peale krepost nr. 1959. (38384)
- Kullerkupp, Karl Hansu p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 4. rahv. polgu ülemalt 16. 9. 20 a. nr. 13113. (38697)
- Taltsepp, Rudolf Jaani p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Tall. vahipataljoni ülemalt 25. 8. 20 a. nr. 4220. (39005)
- Pohl, Eduard Johani p., hobusepass, v. a. Viljandi l. pol. ülemalt 12. 1. 21 a. nr. 306. (39531)
- Stakelberg, Andrei Konstantini p., laskeriista luba, nr. 196. (39687)
- Grünbusch, Johannes Simsoni p., laskeriista kandmise luba nr. 952. (39676)
- Jevstignejev, Makar Stepani p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 1. jalgväe rüg. ülemalt 3. 8. 22 a. nr. 10969. (39727)
- Pärät, Jaan Karli p., hobusepass, v. a. Uuemõisa vallaval. 19. 2. 26 a. nr. 5. (39977)
- Lopato, Vladimir Ignati p., hobusepass, v. a. Paatsalu vallaval. 21. 11. 21 a. nr. 733 ja sõjav. vab. tunnistus, v. a. miiniristleja „Lennuki“ komandöri poolt 20. 12. 25 a. nr. 1677. (39979)
- Schimanski, Anna Stanislavi t., Poola pass, v. a. Tall. Poola esitaja poolt 14. 6. 22 a. nr. 87. (40239)
- Kalju, August Jaani p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 10. jalav. rüg. ülemalt 11. 7. 24 a. nr. 3668. (40656)
- Rettel, Oskar Jaani p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 1. Tall. sõjav. haigemaja poolt 1919 a. nr. 5255. (40661)
- Koort, Hermann Jaani p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 2. diviisi tagavara pat. ülemalt 10. 10. 1919 a. nr. 27607.
- Jurjev-Jürgen, Johannes Johani p., välispass, v. a. Pol. osak. passi toimikonna poolt 17. 7. 26 a. nr. 2742. (40600)
- Laksberg, August-Gustav Miina p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 3. Suurtükiväe pat. ülemalt 9. 8. 20 a. nr. 4202. (40772)
- Haudomägi, Julie Jaani t., ülikooli matrikel ja kaart, v. a. Tartu ülikooli val. 11. 9. 23 a. nr. 4669. (40773)
- Hand, Jaan, käsisõjariistade ladusesse sissepääsu tunnistus nr. 2863. (40818)
- Küttim, Voldemar, välispass nr. 1006. (40724)
- Hurvits, Abram, ajutine isikutunnistus, v. a. 1923 a. nr. 607. (40734)
- Ivanov, Aleksei Loginovi p., sõjav. vab. tunnistus. (40895)
- Jürisson, Eduard, sõjav. vab. tunnistus, v. a. Sõjavägede staabi kantseleist 23. 11. 23 a. nr. 8092. (40898)
- Alliko, Roman Jaani p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Harju maak. rahv. ülemalt 1920 a. (40899)
- Toots, August Peetri p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Tartu maak. rahv. ülemalt 1922 a. (40900)
- Mihailov, Jegor Mihaili p., Nansenipass, v. a. politsei peav. (41006)
- Stein, Valentin Gustavi p., reservitunnistus, v. a. Ratsa polgu ülemalt 15. 9. 20. a. nr. 10089. (41011)
- Peeri, Ruuben Mihkli p., reservi tunnistus, v. a. 4. rahv. polgu ülemalt 16. 9. 20 a. nr. 13167. (41027)
- Võsa, August Jaani p., laskeriista luba, v. a. Viljandi maak. pol. ülemalt 17. 7. 24 a. nr. 1689. (41201)
- Rump, August Hansu p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 3. jalav. polgu ülemalt 9. 8. 20 a. nr. 11213. (41202)
- Sempelson, Aleksander Juhani p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 3. jalav. polgu ülemalt 28. 5. 20 a. nr. 8204, hobusepass, v. a. Võlla vallaval. 3. 2. 21 a. nr. 276. (41207)
- Tõnismann, Johan Jüri p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 6. jalav. polgu ülemalt 28. 4. 20 a. nr. 14307. (41209)
- Rossmann, Arnold Karli p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 6. jalav. rügem. ülemalt 1. 5. 23 a. nr. 5934. (41208)
- Sedrik, Johannes Konstantini p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 2. jalav. rüg. ülemalt 10. 2. 21 a. nr. 2066. (41214)

- Martini, Johan Mihkli p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 1. ratsa rügem. ülemalt 21. 12. 24 a. nr. 8673 ja tunnistus nr. 77, v. a. Eesti Punase Risti peav. 18. 7. 24 a. (41233)
- Ter-Mosetsov, Nadeshda Nikolai t., Nanseni pass, v. a. pol. osak. passi toim. nr. 649/371. (41030)
- Pärtel, Andres Peetri p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Tall. tagavara polgu ülemalt 24. 4. 20 a. nr. 13167. (41224)
- Soon, Jüri Jüri p., laskeriista luba, v. a. Viljandi maak. pol. ülemalt 26. 4. 24 a. nr. 942. (41226)
- Salt, Voldemar Johannese p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 5. jalav. rüg. ülemalt 10. 5. 24 a. nr. 1120. (41228)
- Lucht, Jaan Matsi p., hobusepass. (41232)
- Sutt, Arnold Jaani p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 10. jalav. rüg. ülemalt 1. 10. 25 a. nr. 3171. (41233)
- Pärn, Jaan Jaagu p., hobusepass, v. a. Vana-Vändra vallaval. nr. 691. (41235)
- Preisman, Ado Mihkli p., hobusepass, v. a. Massu vallaval. 8. 2. 21 a. nr. 652. (41245)
- Hardt, Karl Juliuse p., laskeriista luba, v. a. Pärnu prefekti poolt 24. 8. 25 a. nr. 2039. (41259)
- Estam, Johann, reservitunnistus nr. 1028. (41267)
- Savin, Semjon, sõjav. vab. tunnistus, v. a. Petseri maak. rahv. ülemalt 1920 a. nr. 292/69. (41276)
- Anton, Karl Jaani p., arstiabi tsekiraamat, v. a. Võru maak. val. Haridusosak. nr. 117. (41238)
- Ilp, Eduard, sõjav. vab. tunnistus, v. a. 2. diviisi intendant. 27. 3. 23. a. nr. 1750. (41278)
- Vaide, Rudolf Kaarli p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Viru maak. rahv. ülemalt ja hobusepass, v. a. Illuka vallaval. (41281)
- Sarapu, Jüri Jaani p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Harju maak. rahv. ülemalt 1920 a. (41322)
- Kruuse, Aleksander Karli p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 7. jalav. rüg. ülemalt 1920 a. (41323)
- Luts, Alfred Jakobi p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Piirivalve val. poolt 6. 2. 26 a. (41324)
- Korsen, Reinhold Villemi p., laskeriista luba, v. a. Harju maak. pol. ülemalt 1921 a. (41325)
- Reinde, Johannes Jaani p., laskeriista luba, v. a. Harju maak. pol. ülemalt 21. 11. 23 a. nr. 2598. (41231)
- Lupanov, Andrei Pavli p., sõjav. vab. tunnistus, 6. jalav. polgu ülemalt 18. 3. 21 a. nr. 605. (41288)
- Piik, Jaan Jüri p., reservitunnistus, v. a. Rannabatarei nr. 6 ülemalt 15. 4. 20 a. nr. 629.
- Ploom, Oskar Jüri p., sõjav. reservitunnistus, v. a. Viru maak. rahv. ülemalt 1. 9. 22 a. nr. 727/28727.
- Stshegolev, Mihail Andrei p., ajapikenduse tunnistus, v. a. 1. jalav. rüg. ülemalt 10. 3. 24 a. nr. 1173.
- Kosteinsalo (Pukonen), Elias Johannese p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Viru maak. rahv. ülem. 30. 12. 20 a. nr. 3165.
- Iljukov, Aleksander Andriani p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 5. üksiku jalav. patalj. ülemalt 1. 11. 22 a. nr. 12379.
- Soin, Ivan Mihkli p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Viru maak. rahv. ülemalt 1. 11. 23 a. nr. 2623.
- Kreel, Johannes Hendriku p., laskeriista luba, v. a. Pärnu prefekti poolt 18. 8. 26 a. nr. 8646.
- Kreel, Johannes Jaani p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Inseneri väeosa ülemalt 1922 a. nr. 1849.
- Jürgens, August Tõnise p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 6. jalav. polgu ülemalt 1922 a. nr. 1715.
- Damson, August Aleksandri p., laskeriista luba, v. a. Pärnu prefektuurist 1925 a. nr. 1734.
- Käärrik, Johann Ado p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 2. diviisi Suurt. 2. grupi poolt 1. 10. 25 a. nr. 844.
- Reichmann, Ferdinand Hansu p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Tartu maak. rahv. kom. poolt 26. 5. 19 a.
- Org, Erich Peetri p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Sõjav. staabi korraldusvalits. 31. 8. 20 a. nr. 8969.
- Algus, August Johani p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 8. jalav. polgu ülemalt 8. 4. 20 a. nr. 9277.
- Algus, August Johani p., vabadussõja m/märgi tunnistus, v. a. Tartu maak. rahv. ülem. 14. 7. 22 a. nr. 2280/14144.
- Septer, Hugo Jaani p., autojuhi tunnistus, v. a. Paide linnaval. 14. 7. 24 a. nr. 1020.
- Nikandrova, Anna Vassili t., Nanseni pass, v. a. Pol. peav. nr. 14644/31679 ja reg. Narva 1. pol. 1922 a. nr. 3041 all.

Algus, August Johani p., laskeriista luba, v. a. Tartu maak. pol. ülemalt maksvusega 26. 2. 25 a. kuni 26. 2. 28 a. nr. 448/2209.

Peel, Orest Ivani p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Sõjavangide laagri ülemalt 16. 9. 20 a. nr. 4390.

Truvärk, Karl Tõnise p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Saare maak. rahv. ülemalt 5. 2. 23 a. nr. 2581.

Paju, Johannes, sõjav. vab. tunnistus, v. a. Tallinna vahipataljonilt 20. 8. 21 a. nr. 8363 ja hobusepass, v. a. Kabala vallaval. 15. 5. 22 a. nr. 51.

Urust, Aleksander Georgi p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Pärnu maak. rahv. ülemalt 1920 a. nr. 12792.

Kull, Jaan Jüri p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Sõjaväe korraldusvalits. 3. 4. 20 a. nr. 4534.

Pent, Johannes Jaani p., hobusepass, v. a. Koigi vallaval. 16. 12. 20 a. nr. 360.

Tunnustatakse maksvaks järgmised ülesleitud tunnistused:

Lipson, Eduard Kusta p., isikutunnistus nr. 1069 ja sõjav. vab. tunnist. nr. 4966.

Lipson, Eduard Kusta p., volikiri, kinnitatud Tartus notarius Kallas'e poolt.

Tunnustatakse kaotatuks:

Ernst Herr'i revolver „Nagan“ nr. 34767 — 22. augustist s. a.

Tunnustatakse maksvusetuks järgmised isikutunnistused:

Kirsch, Erna. (40748)

Johanson, Hugo, nr. 4391. (40749)

Tuuder, Johanna, nr. 8432. (40750)

Lange, Eugen, nr. 1485. (40746)

Muutra, Joosep Jaani p., v. a. Kastre-Võnnu vallaval. 11. 2. 24 a. nr. 190. (40771)

Madisson, Adam Johani p., v. a. Räsina vallaval. 30. 8. 31 a. nr. 40. (40774)

Seeba, Johannes Gustavi p., v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. ülemalt 21. 11. 22 a. nr. 10. (40775)

Seeba, Eduard Kusta p., v. a. Karilatsi vallaval. 12. 8. 23 a. nr. 30. (40776)

Seeba, Osvald Kusta p., v. a. Karilatsi vallaval. 6. 10. 23 a. nr. 58. (40777)

Seppa, Dimitri Kristjani p., v. a. Tamistu vallaval. 30. 9. 25 a. nr. 37. (40778)

Pärna, Liisa Jakobi t., v. a. Kambja vallaval. 18. 12. 19 a. nr. 258. (40780)

Savostkin, Ivan Nikolai p., v. a. Peipsiäärsel vallaval. 20. 4. 25 a. nr. 90. (40779)

Palts, Gustav Hansu p., v. a. Kambja vallaval. 16. 12. 19 a. (40781)

Timusk, Emma Hansu t., v. a. Kambja vallaval. 7. 11. 22 a. nr. 143. (40782)

Aav, Eduard Mihkli p., v. a. Raadi vallaval. 28. 12. 23 a. nr. 127. (40783)

Magapilli, Ida Loviisa Leena t., v. a. Luunja vallaval. 15. 1. 20 a. nr. 339. (40784)

Kostap, Oskar Peetri p., v. a. Haanja vallaval. 22. 12. 22 a. nr. 16. (40785)

Kiik, Jaan Paabu p., v. a. Peri vallaval. 11. 12. 19 a. nr. 220. (40786)

Opmann, Marie Hansu t., v. a. Haaslava vallaval. 30. 12. 19 a. nr. 251. (40787)

Kask, Ida Kusta t., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. ülemalt 20. 4. 20 a. nr. 13169. (40788)

Laater, Paul Mardi p., v. a. Kastre-Võnnu vallaval. 7. 11. 24 a. nr. 340. (40789)

Selesnov, Feodor Jaani p., v. a. Kastre-Võnnu vallaval. 26. 2. 20 a. nr. 1051. (40790)

Kliimand, Oskar Viido p., v. a. Meeksi vallaval. 14. 6. 20 a. nr. 1230. (40791)

Puksion, Daniel Rudolfi p., v. a. Meeksi vallaval. 11. 9. 20 a. nr. 1264. (40792)

Hansen, Agnes Juliuse t., v. a. Tall. l. pol. 6. jsk. 18. 9. 20 a. nr. 7931. (40814)

Eggers, Marie Hansu t., v. a. Tall. linna pol. ülemalt nr. 7393. (40815)

Kont, August Mardi p., v. a. Tall. linna pol. Kopli abijsk. 1922 a. (40816)

Ilves, Lydia Mihkli t., v. a. Kabala vallaval. 2. 11. 23 a. nr. 180. (40817)

Philippson, Roman Romani p., v. a. Tall. linna pol. 6. jsk. nr. 848. (40819)

Glushkin, Evsei, nr. 197. (40715)

Link, Helene, nr. 10148. (40716)

Braun, Johannes, nr. 487. (40717)

Veerberg, Johanna, nr. 8280. (40718)

Viitmann, Hans, nr. 1489. (40719)

Konradt, Richard, nr. 9685. (40720)

Roode, Emilie, nr. 1427. (40721)

Tennukest, Konstantin, nr. 1647. (40722)

Treimuth, Valentin, nr. 10619. (40723)

Kipper, Voldemar, nr. 256. (40725)

Paulson, Ida, nr. 693. (40726)

Lemberg, Jaan, nr. 827. (40727)

- Kalmus, Jefim, nr. 358. (40728)
 Pillmann, Juhan, nr. 945. (40729)
 Joon, Philipp, nr. 4051. (40730)
 Sillenbergh, Adele, nr. 8246. (40731)
 Rästa, Heinrich, nr. 15652. (40732)
 Banduks, Johannes, nr. 3675. (40733)
 Vihm, Paul, nr. 139. (40735)
 Jürgenson, Johannes, nr. 4584. (40736)
 Välli, Martin, nr. 3472. (40737)
 Braks, Linda, nr. 7630. (40738)
 Voit, Boris Vladimiri p., v. a. Tall. linna pol. 6. jsk. ülemalt 1919 a. nr. 2978. (40896)
 Reichart, Rosalie Jaani t., v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. (40897)
 Toots, August Peetri p., v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. 1922 a. (40900)
 Pastov, Johannes, v. a. Sooniste vallaval. 1. 5. 20 a. nr. 333. (40901)
 Minin, Anette Sofie, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. 9. 12. 21 a. nr. 14959. (40902)
 Flaur, Eduard, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. 17. 9. 20 a. nr. 12381. (40903)
 Kauba, Aksel, v. a. 5. jsk. politseikomisariit Tallinnas 27. 3. 26 a. nr. 464. (40904)
 Holsting, Miina, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. 6. 12. 19 a. nr. 1770. (40905)
 Sobik, Vilhelmine, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. (40906)
 Öunmann, Anna, v. a. Palmse vallaval. 10. 2. 20 a. (40907)
 Persidsky, Marie, v. a. Tall. linna pol. ülemalt 11. 2. 20 a. nr. 5168. (40908)
 Sepp, Aleksander, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. 23. 12. 24 a. nr. 1934. (40909)
 Kuimets, Marie, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. 12. 1. 19 a. nr. 5739. (40910)
 Kalde, Hugo, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. 15. 7. 21 a. nr. 14177. (40911)
 Kull, Juhan, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. 9. 3. 20 a. nr. 8857. (40912)
 Kirschbaum, Olga Anette, v. a. 5. jsk. politseikomisariit Tallinnas 15. 4. 26 a. nr. 569. (40913)
 Luts, Elmar, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. 1925 a. nr. 444. (40914)
 Puuder, Mari, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. 1. 2. 24 a. nr. 3466. (40915)
 Kerras, Karl, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. 23. 1. 20 a. nr. 7956. (40916)
 Vörk, Hans, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. 18. 4. 25 a. nr. 1138. (40917)
 Veetõusme, Jüri, v. a. Keila vallaval. 7. 5. 26 a. nr. 87. (40918)
 Vörk, Olga, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. 7. 4. 25 a. nr. 1133. (40919)
 Kiirmann, Vilhelmine, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. 26. 5. 24 a. nr. 786. (40920)
 Rosfeldt, Anette, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. 31. 5. 23 a. nr. 825. (40921)
 Tamberg, Julie, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. 16. 12. 19 a. nr. 3832. (40922)
 Vesiloik, Anton, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. 8. 1. 25 a. nr. 62. (40923)
 Špik, Ebba, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. 24. 10. 24 a. nr. 1580. (40924)
 Moonop, Juuli. (40953)
 Kiin, Voldemar. (40954)
 King, Heinrich. (40955)
 Kudeviit, Heinrich. (40956)
 Tiedemann, Peeter. (40957)
 Berestov, Marie. (40958)
 Lambasar, Emilie Jaagu t., v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. 1919 a. (41046)
 Undivill, Linda Hansu t. (41001)
 Hollmann, Villem Magnuse p., v. a. Tallinna linna pol. sadama jsk. 29. 10. 24 a. nr. 476/176090. (41002)
 Keerdt, Pauline Karli t., v. a. Kabala vallaval. (41003)
 Büttner, Theodor Priidiku p., v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. (41004)
 Puusepp, Karl Karli p., v. a. Balti puuvillavabriku pol. jsk. (41005)
 Päären, Jüri Karli p., v. a. Liigvalla vallaval. 24. 1. 20 a. nr. 320. (41007)
 Edasi, Arthur Gustavi p., v. a. Emmaste vallaval. 18. 6. 23 a. nr. 117/017237. (41008)
 Grünberg, Elmiire Jüri t., v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. (41009)
 Treikelder, August Jaani p., v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. 5. 5. 25 a. nr. 1496. (41010)
 Veever, Selma Otto t., v. a. Raudtee pol. ülemalt 1921 a. nr. 5572. (41012)
 Lepp, August Mihkli p., v. a. Leisi vallaval. 27. 4. 20 a. nr. 235. (41013)
 Grant, Eduard Mihkli p., v. a. Tall. linna pol. sadama jsk. 30. 12. 24 a. nr. 526/198546. (41014)
 Stepanova, Elfriede, v. a. Tall. linna pol. 1. jsk. (41015)
 Leisner, Martin Martini p., v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. 2. 7. 22 a. nr. 11078. (41016)
 Vellmann, Karl Antoni p., v. a. Tall. pol. 1. jsk. 21. 7. 22 a. nr. 21. (41017)
 Vellmann, Marie Jaani t., v. a. Tall. linna pol. 1. jsk. 21. 7. 22 a. nr. 92. (41018)